

به نام خدا

حضور در وضعیت صفر

راز نهایی محدودیت صفر

در جست وجوی معجزات با هواوپونوپونو

جو ویتالی

مژگان جمالی

فهرست

صفحه

عنوان

۱۷	پیش‌گفتار: تجربه‌ی من با مورنا سیمئونا
۲۶	تقدیر و تشکر
۲۹	مقدمه: در ابتدای
۳۹	فصل اول: اتفاقات آزاردهنده شروع به رخ دادن می‌کنند
۵۱	فصل دوم: شما هرگز آن آدم قبلی نمی‌شوید
۶۵	فصل سوم: آیا مورنا دیوانه است؟
۷۹	فصل چهارم
۸۹	فصل پنجم: بالاخره تقصیر چه کسی است؟
۹۵	فصل ششم: این برنامه‌ها از کجا می‌آیند؟
۹۹	فصل هفتم: تغییر نقطه‌ی قدرت: تاثیر تلقین
۱۱۱	فصل هشتم: آینه‌ی جادویی
۱۲۱	فصل نهم: قانون جذب در برابر هواپونوپونو
۱۳۵	فصل دهم: حتی در آن صورت... قصدها وهمی بیش نیستند!
۱۴۱	فصل یازدهم: جعبه‌ی آرزوها یا جعبه‌ی هدايا
۱۴۷	فصل دوازدهم: هنر جذب نکردن
۱۵۱	فصل سیزدهم: روش‌های جدید پاکسازی
۱۶۳	فصل چهاردهم: آیا مشکلی دارد؟
۱۷۱	فصل پانزدهم: معجزه‌ی پنجم
۱۷۷	فصل شانزدهم: رازهای دیگری از رویدادهای، محدودیت صفر.
۱۸۳	فصل هفدهم: واقعا چنین اتفاقی افتاد؟ دروغ شاخدار
۱۹۳	فصل هجدهم: چطور آیین خود را آغاز کنید، عشق منبع حیات است
۱۹۹	فصل نوزدهم: معجزه‌ی هواپونوپونو

۲۰۵	کلام آخر: فرا گرفتن همه‌چیز در مورد هنگ
۲۰۹	پیوست الف: پرسش و پاسخ در مورد هواپونوپونو
۲۱۴	پیوست ب: مدیتیشن وايتبورد
۲۲۲	پیوست ت: مصاحبه‌ای با دکتر جو ویتالی
۲۶۲	پیوست ث: پرسش و پاسخ در باب محدودیت صفر
۲۶۸	پیوست ج: دکتر هولن با کودک درون شما ملاقات می‌کند
۲۸۱	پیوست ج: ج
۳۱۰	پیوست د: داستان‌های موفقیت، عمل به الهامات الهی
۳۵۱	درباره‌ی نویسنده
۳۵۳	منابع

فصل اول

اتفاقات آزاردهنده شروع به رخ دادن می‌کنند

چیزی به نام نفس وجود ندارد. فقط داده و داده و داده است.

دکتر ایهالیا کالا هولن

من در طی دومین سمینار محدودیت صفر که در اوخر سال ۲۰۰۶ در مائویی برگزار شد نسخه‌ی دستنویس کتاب «محدودیت صفر» را به ناشر تحویل دادم. آن روزها برای من اوقات خوشی بود. کتاب به خودی خود نوشته شد. نوشتن آن، ظرف دو هفته به اتمام رسید و این باورکردنی نبود.

نگارش باقی کتاب‌هایم ماهها، و حتی سال‌ها به طول انجامید، ولی این کتاب فقط دو هفتۀ! و این یک معجزه بود.

دکتر هولن که در تالیف محدودیت صفر با من همکاری می‌کرد چند صفحه از آن را خواند و تایید کرد. او گفت: «روح الهی می‌گوید کتاب خوب است.»

احساس غرور می‌کردم. چرا نکنم؟ اما از اتفاقات پیش رو غافل بودم. دکتر هولن در آن سمینار به من گفت که وقتی کتاب بیرون بیاید حواشی آزاردهنده‌ای خواهد داشت. متوجه منظورش نمی‌شدم اما نگران هم نبودم. احساس می‌کردم مورد حمایت و هدایت هستم و از من محافظت می‌شود. روح می‌درخشد و به خودم اطمینان کامل داشتم. گمان می‌کردم که چون به پاک کردن ادامه می‌دهم هیچ رفتاری از سمت دیگران نمی‌تواند برایم دغدغه ایجاد کند.

در اشتباه بودم!

چطور چنین چیزی می‌توانست رخ بدهد؟ اگر این چیزی بود که دکتر هولن پیش‌بینی می‌کرد، درحالی‌که کتاب هنوز چاپ نشده بود، بعد از چاپ آن چه اتفاقی می‌توانست بیفتد؟ کاش می‌دانستم.

حوالشی شروع شد و وقتی کتاب چاپ شد این هیجانات به اوج خود رسید.

همان‌طور که در مقدمه هم گفتم افرادی که کتاب را نخوانده بودند (چون هنوز به چاپ نرسیده بود) من و کتابم را مورد انتقاد شدید قرار دادند. آنها می‌گفتند کل داستان را سرهم کرده‌ام، چه شخصیت دکتر هولن و چه ماجراهی کمک او به شفای بیماران بیمارستان روانی مختص مجرمان در هاوایی.

برخی کتاب را دارای نقص می‌دانستند و عده‌ای دیگر مرا به جرم آشکار نکردن تمام اسرار سمینار هواوپونوپونو به باد کوبنده‌ی انتقادهایشان گرفتند. می‌گفتند که تنها هدفم تبلیغ سایر آثارم در این کتاب است. عده‌ای هم معتقد بودند که اگر دکتر هولن وجود داشته باشد قطعاً دیوانه‌ای بیش نیست.

دست کم می‌توانم بگویم که این برچسب‌ها شوک‌آور و بهشت آزاردهنده بود.

یک کتاب چطور می‌توانست باعث شود افراد مثل دینامیت منفجر شوند؟ خصوصاً کتابی که نه تنها با عشق به رشته‌ی تحریر درآمده بود بلکه پیام‌آور و آموزنده‌ی عشق و بخشایش هم بود. اما در همین حال هزاران نفر از خوانندگانم در حال دگرگونی بودند. من تماس‌های تلفنی، نامه و ایمیل‌هایی از افرادی دریافت می‌کدم که به معنای واقعی کلمه قدردان بودند. آنها توانسته بودند با این کتاب به امید، شفا و رستگاری دست پیدا

عصر اولین روز سمینار درست قبل از شام آشنایی یک تماس تلفنی مملو از عصبانیت از نویسنده و استاد معنوی‌ای که همیشه ستایشش می‌کردم دریافت کردم. او نسخه‌ی دست‌نویس کتاب را که برایش فرستاده بودم بدون مطالعه تایید کرده بود، اما سپس کتاب را خوانده بود و با چند مورد آن مخالف بود، از جمله اینکه چرا در کتاب در مورد او (البته بدون ذکر نام) صحبت کرده بودم. وقتی متوجه شده بود که آن مطلب را در مورد نوشتم از من نفرت پیدا کرده و تماس گرفته بود تا به من در این مورد هشدار بدهد.

من قصد بدی نداشتم. مطلب این بود که حتی افراد موفق هم نقاط ضعفی دارند و نابسامانی‌هایی جذب می‌کنند. من از مورد او به عنوان مثال استفاده کرده بودم اما اسمی از شخص او نبرده بودم. عکس‌العمل هیجانی و ناگهانی‌اش باعث تعجبم شد چرا که او اغلب چالش‌های زندگی‌اش را به عنوان آموزه در کتاب‌هایش می‌آورد. مطلبی که در مورد او نوشته بودم یک راز نبود، اما افراد نقاط ضعف و قصدهای خود را در امور مختلف منعکس می‌بینند از جمله در کتاب‌ها. او هم چیزی را دیده بود که دوست نداشت ببیند و بعد به جای اینکه مسئولیت تمام و کمال آن را بپذیرد، چیزی که جان کلام هواوپونوپونو و محدودیت صفر است، به من حمله‌ور شد.

از آنجا که همیشه طرفدار او بوده و هستم برخوردهش به من لطمه‌ی شدیدی وارد کرد. آن مطلب را حذف کردم اما درد آن اتفاق هیچ‌وقت وجود را ترک نکرد. بعدها با او تماس گرفتم و مسئله را حل کردم، اما اتفاقاتی که افتاده بود واقعاً شوک‌های کننده بود.